

רות אגיון - סיפור חיים / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי בדיסלדורף בשם רות לוב.
אבי היה עיתונאי וחיינו היו טובים עד שפיטרו את כל העיתונאים היהודים בשנת 1933. מאז עסק אבי במכירת נעליים.
אבי נולד במנהיים ואמי בלוקסנבורג.
אבי היה מאלזס לורן וביקש שיחזירו לו את אזרחותו הצרפתית וקבלנו דרכונים צרפתיים.
אחרי ליל הבדולח, עזבנו את גרמניה ועברנו לשטרסבורג, שהייתה אז צרפתית. למדתי באולפן צרפתי.
בשנת 1939 שטרסבורג רוקנה מכל אזרחיה ועברנו לגור בעיירה קרובה לשוויץ. עברנו בזמן המלחמה כאחד עשר מקומות מגורים. היינו בחווה של קרובים בדורדון, שם למדתי לבגרות וקבלתי תעודת זהות מזויפת מהכומר בעיירה.

מהחווה חזרתי ב 1943 לסליניאק והפכתי למטפלת של שני ילדים. עברתי אתם לעיירה קטנה. אביהם החליט לעבור לפירינאים, בגבול צרפת ספרד. הייתי צריכה אישור של הגסטפו וקבלתי אותו עם תעודת זהות מזויפת. נסעתי עם האבא והילדים לפירינאים. בהיותי שם קבלתי הודעה מאמא שאבי בידי הגרמנים, כבן ערובה, וחזרתי לאמא ונסענו לשאטורו. שם טיפלתי בילדים יהודים יתומים שנשלחו לאיכרים עבור תשלום. באותה תקופה החלטתי ללמוד עבודה סוציאלית אחרי המלחמה, בפריז, ב – 1944. אמי חזרה לשטרסבורג.

הייתי מרכזת של תנועת הבונים בצרפת. בשנת 1948 אישרו לי לעלות לארץ. באתי לארץ עם נוער של הכשרת הבונים שביניהם היו ילדים יתומים.
את בעלי, שהיה שליח, הכרתי עוד בצרפת וחזרנו יחד לארץ באוניית מעפילים ב 1948. באונייה הבאנו אתנו נוער להכשרה בקבוץ נאות מרדכי. נסעתי עם בעלי לירושלים. הכרתי את הוריו. בעלי למד בטכניון ואני מצאתי עבודה כעובדת סוציאלית בפריפריה של חיפה. ב 1949 למדתי עברית, התחתנתי וגרנו בהדר, קרוב לטכניון.
ב – 1952 עלינו לכרמל. המשכתי לעבוד כעובדת סוציאלית ונולדו לנו שתי בנות. טיפלתי בבנות כשש שנים ועברתי לעבוד באק"ם. בעלי עבד כל השנים בסונול. עברנו לגור עם הוריי בעלי ברחוב איילון באחוזה. בעלי נפטר ב 2009.